

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้ได้กล่าวถึงวิธีการวิจัย โดยในหัวข้อ 3.1 ได้แสดงฟังก์ชันแบ่งส่วนของปั๊มอิเล็กทรอนิกส์เดี่ยวเพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในการคำนวณจำนวนอิเล็กทรอนิกส์เฉลี่ย ส่วนในหัวข้อ 3.2 หัวข้อ 3.3 ได้แสดงวิธีการแปลงแอกชันให้อยู่ในรูปไม่ต่อเนื่องเพื่อใช้ในการคำนวณด้วยวิธีคอนตัมมอนติคาร์โลเพื่อประยุกต์ใช้คำนวณจำนวนอิเล็กทรอนิกส์

3.1 ฟังก์ชันแบ่งส่วนของปั๊มอิเล็กทรอนิกส์เดี่ยว

เพื่อคำนวณจำนวนอิเล็กทรอนิกส์เฉลี่ยของปั๊มอิเล็กทรอนิกส์เดี่ยวด้วยวิธีการคอนตัมมอนติคาร์โล ฟังก์ชันแบ่งส่วนของปั๊มอิเล็กทรอนิกส์เดี่ยวได้ถูกเขียนในรูปฟังก์ชันนัลอินทิกรัลตามสมการ [12]

$$Z = \sum_{k_L, k_R = -\infty}^{\infty} \int_{\varphi_L(0)}^{\varphi_L(0)+2\pi k_L} D[\varphi_L(\tau)] \int_{\varphi_R(0)}^{\varphi_R(0)+2\pi k_R} D[\varphi_R(\tau)] e^{-S_{eff}[\varphi(\tau)]} e^{-2\pi i(\mathbf{n}_g \mathbf{k}^T)} \quad (3.1)$$

โดยที่ $\mathbf{n}_g = (n_{0L}, n_{0R})$ และ $\mathbf{k} = (k_L, k_R)$ เมื่อ $S_{eff}[\varphi(\tau)]$ เป็นแอกชันยังผล นิยามสมการสมการ

$$S_{eff}[\varphi(\tau)] = S_C^0[\varphi(\tau)] + S_{tun}[\varphi(\tau)] \quad (3.2)$$

เมื่อ $S_C^0[\varphi(\tau)]$ เป็นคูลอมบ์แอกชัน แสดงได้ดังสมการ

$$S_C^0[\varphi(\tau)] = \int_0^{\beta E_C} d\tau \dot{\varphi} \mathbf{E} \dot{\varphi}^T \quad (3.3)$$

เมื่อ

$$\mathbf{E} = \frac{E_C}{2e^2} \begin{pmatrix} C_{\Sigma L} & -C_{\Sigma M} \\ -C_{\Sigma M} & C_{\Sigma R} \end{pmatrix} \equiv \begin{pmatrix} E_L & -E_M \\ -E_M & E_R \end{pmatrix}$$

สัญลักษณ์ $\dot{\varphi} = (\dot{\varphi}_L(\tau), \dot{\varphi}_R(\tau))$ ในงานวิจัยได้กำหนดพลังงานการเพิ่มประจุ [12]

$$E_C = g_0 \left(\frac{E_L}{g_L} + \frac{E_M}{g_M} + \frac{E_R}{g_R} \right) \quad (3.4)$$

เมื่อ $g_0^{-1} = g_L^{-1} + g_M^{-1} + g_R^{-1}$ ส่วนแอกชันของการทะลุผ่าน $S_{tun}[\varphi(\tau)]$ เป็นไปตามสมการ

$$S_{un}[\boldsymbol{\varphi}(\tau)] = -\int_0^{\beta E_C} d\tau \int_0^{\beta E_C} d\tau' \alpha(\tau - \tau') \begin{pmatrix} g_L \cos(\varphi_L(\tau) - \varphi_L(\tau')) + g_R \cos(\varphi_R(\tau) - \varphi_R(\tau')) \\ + g_M \cos(\varphi_L(\tau) - \varphi_R(\tau) - \varphi_L(\tau') + \varphi_R(\tau')) \end{pmatrix} \quad (3.5)$$

โดยที่

$$\alpha(\tau - \tau') = \left[4(\beta E_C)^2 \sin^2 \left(\frac{\pi}{\beta E_C} (\tau - \tau') \right) \right]^{-1} \quad (3.6)$$

จากสมการ (3.1) พบว่า เงื่อนไขขอบเขตของการหาค่าปริพันธ์มีค่าเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนเท่าของ 2π กล่าวคือ $2\pi k_L$ และ $2\pi k_R$ ซึ่งค่า k_L และ k_R ถูกเรียกว่า ค่าตัวเลขไวน์ดิง เพื่อความสะดวกในการประมวลผล กล่าวคือ เพื่อให้เงื่อนไขขอบเขตของการคำนวณค่าปริพันธ์มีเพียงขอบเขตเดียวได้ กำหนดให้

$$\xi_L(\tau) = \varphi_L(\tau) - v_{k_L} \tau \quad \text{และ} \quad \xi_R(\tau) = \varphi_R(\tau) - v_{k_R} \tau \quad (3.7)$$

เมื่อ $v_{k_L} = 2\pi k_L / (\beta E_C)$ และ $v_{k_R} = 2\pi k_R / (\beta E_C)$ โดยมีเงื่อนไขขอบเขตเป็น

$$\xi_L(0) = \xi_L(\beta E_C) \quad \text{และ} \quad \xi_R(0) = \xi_R(\beta E_C) \quad (3.8)$$

ดังนั้น สมการ (3.1) สามารถเขียนใหม่ได้ดังสมการ

$$Z = \sum_{k_L, k_R = -\infty}^{\infty} \oint D[\boldsymbol{\xi}, \mathbf{k}] e^{-S_{eff}[\boldsymbol{\xi}, \mathbf{k}]} e^{-2\pi i(\mathbf{n}_s \mathbf{k}^T)} \quad (3.9)$$

จากการเปลี่ยนตัวแปรในสมการ (3.7) ทำให้แก้ได้ในสมการ (3.2), (3.3) และ (3.5) เขียนใหม่ได้ดังสมการ

$$S_{eff}[\boldsymbol{\xi}, \mathbf{k}] = S_C^0[\boldsymbol{\xi}, \mathbf{k}] + S_{un}[\boldsymbol{\xi}, \mathbf{k}] \quad (3.10)$$

โดยที่

$$S_C^0[\boldsymbol{\xi}, \mathbf{k}] = \frac{4\pi^2}{\beta E_C} \mathbf{k} \mathbf{E} \mathbf{k}^T + \int_0^{\beta E_C} d\tau \dot{\boldsymbol{\xi}} \mathbf{E} \dot{\boldsymbol{\xi}}^T \quad (3.11)$$

และ

$$S_{un}[\boldsymbol{\xi}, \mathbf{k}] = -\int_0^{\beta E_C} d\tau \int_0^{\beta E_C} d\tau' \alpha(\tau - \tau') \begin{pmatrix} g_L \cos(\xi_L(\tau) - \xi_L(\tau') + v_{k_L} k_L) \\ + g_M \cos(\xi_L(\tau) - \xi_R(\tau) - \xi_L(\tau') + \xi_R(\tau') + (v_{k_L} - v_{k_R})(\tau - \tau')) \\ + g_R \cos(\xi_R(\tau) - \xi_R(\tau') + v_{k_R} k_R) \end{pmatrix} \quad (3.12)$$

เมื่อเมทริกซ์ $\xi = (\xi_L \ \xi_R)$ และตัวแปร ξ_L กับ ξ_R สอดคล้องกับตัวแปร φ_L กับ φ_R ตามลำดับ

3.2 จำนวนอิเล็กตรอนเฉลี่ยในบีมอิเล็กตรอนเดี่ยว

จำนวนอิเล็กตรอนเฉลี่ยของบีมอิเล็กตรอนเดี่ยวสามารถนิยามได้จากผลรวมของจำนวนอิเล็กตรอนในเกาะโลหะฝั่งซ้ายและฝั่งขวาดังสมการ

$$\langle n_{total} \rangle = \langle n_L \rangle + \langle n_R \rangle \quad (3.13)$$

จากสมการ (2.35) จำนวนอิเล็กตรอนเฉลี่ยในควอนตัมดอทฝั่งซ้ายสามารถคำนวณได้ดังสมการ

$$\langle n_L \rangle = n_{L0} - \frac{E_{CM}}{E_{CL}} (\langle n_R \rangle - n_{R0}) + \frac{1}{2\beta E_{CL}} \frac{\partial \ln Z}{\partial n_{L0}} \quad (3.14)$$

และจากสมการ (2.36) จำนวนอิเล็กตรอนเฉลี่ยในควอนตัมดอทฝั่งขวาสามารถคำนวณได้ดังสมการ

$$\langle n_R \rangle = n_{R0} - \frac{E_{CM}}{E_{CR}} (\langle n_L \rangle - n_{L0}) + \frac{1}{2\beta E_{CR}} \frac{\partial \ln Z}{\partial n_{R0}} \quad (3.15)$$

เมื่อแทนสมการ (3.9) ลงสมการ (3.14) และสมการ (3.15) พร้อมกับใช้เงื่อนไขขอบเขต $\xi(\beta E_C) = \xi(0) = 0$ จำนวนอิเล็กตรอนเฉลี่ยในเกาะโลหะฝั่งซ้ายสามารถเขียนใหม่ได้ดังสมการ

$$\langle n_L \rangle = n_{L0} - \frac{E_{CM}}{E_{CL}} (\langle n_R \rangle - n_{R0}) - \frac{i\pi}{\beta E_{CL}} \langle k_L \rangle \quad (3.16)$$

และจำนวนอิเล็กตรอนเฉลี่ยในเกาะโลหะฝั่งขวา

$$\langle n_R \rangle = n_{R0} - \frac{E_{CM}}{E_{CR}} (\langle n_L \rangle - n_{L0}) - \frac{i\pi}{\beta E_{CR}} \langle k_R \rangle \quad (3.17)$$

เมื่อนำสมการ (3.16) แทนลงในสมการ (3.17) พบว่าจำนวนอิเล็กตรอนเฉลี่ยในควอนตัมดอทฝั่งขวา

$$\langle n_R \rangle = n_{R0} - \frac{4i\pi}{\beta E_C} (E_R \langle k_R \rangle - E_M \langle k_L \rangle) \quad (3.18)$$

ในทำนองเดียวกัน เมื่อนำสมการ (3.17) แทนลงในสมการ (3.16) สามารถเขียนสมการแสดงจำนวนอิเล็กตรอนเฉลี่ยในควอนตัมดอทฝั่งซ้าย

$$\langle n_L \rangle = n_{L0} - \frac{4i\pi}{\beta E_C} (E_L \langle k_L \rangle - E_M \langle k_R \rangle) \quad (3.19)$$

โดยที่ $E_L = C_{\Sigma L} E_C / 2e^2$, $E_R = C_{\Sigma R} E_C / 2e^2$ และ $E_M = C_M E_C / 2e^2$ ค่าคาดหวังของจำนวนไวน์ดิงน์ นิยามตามสมการ

$$\langle k_i \rangle = \frac{1}{Z} \sum_{k_L, k_R = -\infty}^{\infty} \oint D[\xi, \mathbf{k}] e^{-S_{eff}[\xi, \mathbf{k}]} k_i e^{-2\pi i(\mathbf{n}_g \cdot \mathbf{k}^T)} \quad (3.20)$$

เมื่อเมทริกซ์ $k_i = (k_L, k_R)$ และ $e^{-2\pi i(\mathbf{n}_g \cdot \mathbf{k}^T)}$ จากเอกลักษณ์ของออยเลอร์ (Euler's identity)

$$e^{-2\pi i(\mathbf{n}_g \cdot \mathbf{k}^T)} = \cos(2\pi \mathbf{n}_g \cdot \mathbf{k}^T) - i \sin(2\pi \mathbf{n}_g \cdot \mathbf{k}^T) \quad (3.21)$$

ดังนั้นสมการ (3.20) สามารถเขียนใหม่ได้

$$\langle k_i \rangle = \frac{1}{Z} \sum_{k_L, k_R = -\infty}^{\infty} k_i \oint D[\xi, \mathbf{k}] e^{-S_{eff}[\xi, \mathbf{k}]} (\cos(2\pi \mathbf{n}_g \cdot \mathbf{k}^T) - i \sin(2\pi \mathbf{n}_g \cdot \mathbf{k}^T)) \quad (3.22)$$

และ

$$Z = \sum_{k_L, k_R = -\infty}^{\infty} \oint D[\xi, \mathbf{k}] e^{-S_{eff}[\xi, \mathbf{k}]} (\cos(2\pi \mathbf{n}_g \cdot \mathbf{k}^T) - i \sin(2\pi \mathbf{n}_g \cdot \mathbf{k}^T)) \quad (3.23)$$

จากสมการ (3.18) และ (3.19) ค่าคาดหวังของ $\langle k_i \rangle$ ในสมการ (3.22) สามารถเขียนให้อยู่ในรูปแบบสำหรับการประมวลผลด้วยวิธีการควอนตัมมอนติคาร์โลได้ดังสมการ

$$\begin{aligned} \langle k_i \rangle &= \frac{\sum_{\{\xi, \mathbf{k}\} \Rightarrow \rho(\xi, \mathbf{k})} k_i [\cos(2\pi(k_L n_{0L} + k_R n_{0R})) - i \sin(2\pi(k_L n_{0L} + k_R n_{0R}))]}{\sum_{\{\xi, \mathbf{k}\} \Rightarrow \rho(\xi, \mathbf{k})} [\cos(2\pi(k_L n_{0L} + k_R n_{0R})) - i \sin(2\pi(k_L n_{0L} + k_R n_{0R}))]} \\ &= \frac{-i \sum_{\{\xi, \mathbf{k}\} \Rightarrow \rho(\xi, \mathbf{k})} k_i \sin(2\pi(k_L n_{0L} + k_R n_{0R}))}{\sum_{\{\xi, \mathbf{k}\} \Rightarrow \rho(\xi, \mathbf{k})} \cos(2\pi(k_L n_{0L} + k_R n_{0R}))} \end{aligned} \quad (3.24)$$

โดยพจน์ของ $\sum_{\{\xi, \mathbf{k}\} \Rightarrow \rho(\xi, \mathbf{k})} k_i \cos(2\pi(k_L n_{0L} + k_R n_{0R}))$ และ $\sum_{\{\xi, \mathbf{k}\} \Rightarrow \rho(\xi, \mathbf{k})} i \sin(2\pi(k_L n_{0L} + k_R n_{0R}))$ มีค่าเท่ากับศูนย์เนื่องจากคุณสมบัติของฟังก์ชันคี่ (odd function) โดยสัญลักษณ์ $\{\xi, \mathbf{k}\} \Rightarrow \rho(\xi, \mathbf{k})$

หมายถึงตัวแปร ξ และ \mathbf{k} ที่ถูกสุ่มด้วยระเบียบวิธีของเมโทรโพลิส โดยใช้ฟังก์ชันการแจกแจงความน่าจะเป็น $\rho(\xi, \mathbf{k}) = Z^{-1} \exp[-S_{eff}[\xi, \mathbf{k}]]$

3.3 ค่าแเอ็กชันในรูปแบบที่ไม่ต่อเนื่อง

ในการคำนวณค่าคาดหวังในสมการ (3.24) ด้วยวิธีประมวลเชิงตัวเลข ค่าแเอ็กชันต้องถูกเขียนให้อยู่ในรูปแบบไม่ต่อเนื่อง โดยการใช้ผลรวมของรีมันน์ (Riemann's sum) กล่าวคือ แบ่งช่วง βE_C ออกเป็น N ช่วง ช่วงละเท่าๆกัน โดยมีความกว้าง $\Delta\tau$ ซึ่งค่า N ถูกเรียกว่า ตัวเลขทรอตเตอร์ (Trotter's number) [22] และกำหนดให้ $\xi_j = \xi(\tau_j)$ โดยที่ $\tau_j = j\Delta\tau$ ดังนั้นค่าแเอ็กชันสามารถเขียนใหม่ได้ดังสมการ [12]

$$\begin{aligned} S_C^0[\xi_L, \xi_R, k_L, k_R] &= \frac{NE_L}{\beta E_C} \sum_{j=1}^N (\xi_{L,j} - \xi_{L,j-1})^2 + \frac{4\pi^2 k_L^2 E_L}{\beta E_C} \\ &+ \frac{NE_R}{\beta E_C} \sum_{j=1}^N (\xi_{R,j} - \xi_{R,j-1})^2 + \frac{4\pi^2 k_R^2 E_R}{\beta E_C} \\ &- \frac{2NE_m}{\beta E_C} \sum_{j=1}^N (\xi_{L,j} - \xi_{L,j-1})(\xi_{R,j} - \xi_{R,j-1}) - \frac{8\pi^2 k_L k_R E_m}{\beta E_C} \end{aligned} \quad (3.25)$$

และสมการ

$$\begin{aligned} S_{\text{int}}[\xi_L, \xi_R, k_L, k_R] &= - \sum_{j,j'=1}^N \alpha_{j-j'} g_L \cos \left[\xi_{L,j} - \xi_{L,j'} + \frac{2\pi k_L}{N} (j-j') \right] \\ &+ \sum_{j,j'=1}^N \alpha_{j-j'} g_M \cos \left[(\xi_{R,j} - \xi_{R,j'}) - (\xi_L - \xi_{L,j'}) + \frac{2\pi(k_R - k_L)}{N} (j-j') \right] \\ &- \sum_{j,j'=1}^N \alpha_{j-j'} g_R \cos \left[\xi_{R,j} - \xi_{R,j'} + \frac{2\pi k_R}{N} (j-j') \right] \end{aligned} \quad (3.26)$$

โดยที่เคอร์เนลการทะลุผ่าน (tunneling kernel) นิยามตามสมการ

$$\alpha_{j-j'} = \left[4N^2 \sin^2 \left(\frac{\pi(j-j')}{N} \right) \right]^{-1} \quad (3.27)$$

พิจารณาสมการ (3.26) ในกรณี ที่ค่า $j = j'$ ค่าแเอ็กชันของการทะลุผ่านมีค่าลู่ออก ทำให้ไม่สามารถทำการประมวลผลเชิงตัวเลขได้โดยตรง เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวให้ใช้เอกลักษณ์ตรีโกณมิติ $\cos(x) = 1 - 2\sin^2(x/2)$ และ

$$\int_0^{\beta E_C} d\tau \int_0^{\beta E_C} d\tau' \alpha(\tau - \tau') = 0 \quad (3.28)$$

ทำให้พจน์แรกของการกระจายมีค่าเป็นศูนย์ เมื่อพิจารณาพจน์ $2\sin^2(x/2)$ ที่ได้จากการกระจายในสมการ (3.26) พร้อมทั้งกำหนดให้

$$\Omega_i(\tau_j, \tau_{j'}) = \frac{1}{2} \left[\xi_i(\tau_j) - \xi_i(\tau_{j'}) + \frac{2\pi k_i}{\beta E_C} (\tau_j - \tau_{j'}) \right] \text{ เมื่อ } i \in \{L, R\} \quad (3.29)$$

เมื่อแทนค่า Ω_i ลงในสมการ (3.26) จากนั้นพิจารณาสมการดังกล่าวในกรณีทีลิมิตของ j ลู่เข้าสู่ j' โดยพจน์แรกในสมการ (3.26) สามารถเขียนได้ดังสมการ

$$g_L \lim_{\tau_j \rightarrow \tau_{j'}} 2\alpha(\tau_j - \tau_{j'}) \sin^2[\Omega_L(\tau_j, \tau_{j'})] = g_L \lim_{\tau_j \rightarrow \tau_{j'}} \frac{1}{2N^2} \frac{\sin^2[\Omega_L(\tau_j, \tau_{j'})]}{\sin^2\left[\frac{\pi}{\beta E_C} (\tau_j - \tau_{j'})\right]} \quad (3.30)$$

ในกรณีลิมิตที่ $\tau_j \rightarrow \tau_{j'}$ จะได้

$$\begin{aligned} g_L \lim_{\tau_j \rightarrow \tau_{j'}} 2\alpha(\tau_j - \tau_{j'}) \sin^2[\Omega_L(\tau_j, \tau_{j'})] &= g_L \frac{(\beta E_C)^2}{8\pi^2 N^2} \dot{\Omega}_L^2(\tau_j, \tau_{j'}) \\ &= g_L \frac{1}{8\pi^2} \left[(\xi_{j,L} - \xi_{j-1,L})^2 + \frac{4\pi k_L}{N} (\xi_{j,L} - \xi_{j-1,L}) + \frac{4\pi^2 k_L^2}{N^2} \right] \\ &= g_L \frac{1}{8\pi^2} \left[(\xi_{j,L} - \xi_{j-1,L})^2 + \frac{4\pi^2 k_L^2}{N^2} \right] \end{aligned} \quad (3.31)$$

โดยที่ผลรวมของพจน์ $(4\pi k_L / N)[\xi_{j,L} - \xi_{j-1,L}] = 0$ เนื่องจากเป็น $\xi_{j,L}$ เป็นตัวแปรสุ่ม ส่วนพจน์ที่สองในสมการ (3.26) สามารถคำนวณด้วยทำนองเดียวกันกล่าวคือ

$$-g_M \lim_{\tau_j \rightarrow \tau_{j'}} 2\alpha(\tau_j - \tau_{j'}) \sin^2[\Omega_R(\tau_j, \tau_{j'})] = \frac{-g_M}{8\pi^2} \left[\begin{aligned} &(\xi_{j,L} - \xi_{j-1,L})^2 + \frac{4\pi^2 k_L^2}{N^2} \\ &+ (\xi_{j,R} - \xi_{j-1,R})^2 + \frac{4\pi^2 k_R^2}{N^2} \\ &- 2(\xi_{j,R} - \xi_{j-1,R})(\xi_{j,L} - \xi_{j-1,L}) + \frac{4\pi^2 k_R k_L}{N^2} \end{aligned} \right] \quad (3.32)$$

และพจน์ที่สามของสมการ (3.26) สามารถคำนวณได้ตามสมการ

$$g_R \lim_{\tau_j \rightarrow \tau_{j'}} 2\alpha(\tau_j - \tau_{j'}) \sin^2[\Omega_L(\tau_j, \tau_{j'})] = g_R \frac{1}{8\pi^2} \left[(\xi_{j,R} - \xi_{j-1,R})^2 + \frac{4\pi^2 k_R^2}{N^2} \right] \quad (3.33)$$

เมื่อนำสมการ (3.31) (3.32) และ (3.33) แทนลงใน (3.26) พบว่าค่าที่ได้มีลักษณะคล้ายกับคูโลมบ์แอกชันในสมการ (3.25) เพื่อความสะดวกจึงได้รวมพจน์ดังกล่าวเข้าด้วยกัน ดังนั้น สัมประสิทธิ์ของแอกชันสามารถเขียนได้เป็น

$$\begin{aligned}
S_{j=j'}[\xi_L, \xi_R, k_L, k_R] &= \varepsilon_L \sum_{j=1}^N (\xi_{L,j} - \xi_{L,j-1})^2 + \kappa_L k_L^2 + \varepsilon_R \sum_{j=1}^N (\xi_{R,j} - \xi_{R,j-1})^2 + \kappa_R k_R^2 \\
&\quad - \varepsilon_M \sum_{j=1}^N (\xi_{L,j} - \xi_{L,j-1})(\xi_{R,j} - \xi_{R,j-1}) + \kappa_M k_L k_R
\end{aligned} \tag{3.34}$$

$$\text{โดยที่} \quad \varepsilon_L = \frac{NE_L}{\beta E_C} + \frac{\mathfrak{g}_L - \mathfrak{g}_M}{8\pi^2}, \quad \kappa_L = \frac{4\pi^2 E_L}{\beta E_C} + \frac{\mathfrak{g}_L - \mathfrak{g}_M}{2N^2} \tag{3.35}$$

$$\varepsilon_R = \frac{NE_R}{\beta E_C} + \frac{\mathfrak{g}_R - \mathfrak{g}_M}{8\pi^2}, \quad \kappa_R = \frac{4\pi^2 E_R}{\beta E_C} + \frac{\mathfrak{g}_R - \mathfrak{g}_M}{2N^2} \tag{3.36}$$

$$\varepsilon_M = \frac{2NE_M}{\beta E_C} - \frac{\mathfrak{g}_M}{4\pi^2}, \quad \kappa_M = \frac{8\pi^2 E_M}{\beta E_C} - \frac{\mathfrak{g}_M}{N^2} \tag{3.37}$$

ส่วนในกรณีที่ $j \neq j'$ เมื่อใช้คุณสมบัติ $\sum_{j,j'} = 2\sum_{j>j'}$ พบว่า

$$\begin{aligned}
S_{un}[\xi_L, \xi_R, k_L, k_R] &= -2 \sum_{j>j'} \alpha_{j-j'} \mathfrak{g}_L \cos \left[\xi_{L,j} - \xi_{L,j'} + \frac{2\pi k_L}{N} (j-j') \right] \\
&\quad + 2 \sum_{j>j'} \alpha_{j-j'} \mathfrak{g}_M \cos \left[(\xi_{R,j} - \xi_{R,j'}) - (\xi_{L,j} - \xi_{L,j'}) + \frac{2\pi(k_R - k_L)}{N} (j-j') \right] \\
&\quad - 2 \sum_{j>j'} \alpha_{j-j'} \mathfrak{g}_R \cos \left[\xi_{R,j} - \xi_{R,j'} + \frac{2\pi k_R}{N} (j-j') \right]
\end{aligned} \tag{3.38}$$

ค่าเอกลักษณ์ในสมการ (3.34) และสมการ (3.38) จะถูกนำไปคำนวณจำนวนอิเล็กตรอนเฉลี่ย โดยผลการคำนวณได้แสดงไว้ในบทที่ 4